

Çocuklara felsefe

Adaletin kalmadığı, diktatörlüğün sorgulandığı, cumhuriyetin temellerinin sarsıldığı ülkemizde, bir çocuk kitabından öğreneceğimiz çok şey var!

Günışığı Kitaplığı'nin hazırladığı, Brigitte Labbé'nin yazdığı ve Sorbonne Üniversitesi felsefe profesörlerinden Michel Puech'in danışmanlığını yaptığı Çıtır Çıtır Felsefe dizisinin kitaplarından biri de "Adalet ve Haksızlık".

Fransa, İran, Brezilya, Çin ve birçok ülkede yayımlanan dizi, çocukların anlamakta zorlandığı kavramları sorgulamasıyla dikkat çekti. Kitaplar; "Diktatörlük ve Demokrasi", "Oğlanlar ve Kızlar", "Yaşam ve Ölüm" gibi çocuklar, hatta büyükler için karışık olan kavramları, günlük yaşamdan örneklerle sorgulayarak, felsefeyi küçük yaşlarda keşfetme becerisini kazandırdı.

Bugün ülkemizde adalette dengenin tamamen bozulduğu bir gerçek, gelin bu iki kavramı bir çocuk kitabının anlatımıyla sorgulayalım.

Adil olana kim karar verir?

Kral, korumalarıyla birlikte kırda geziyor. Uzaktan kırmızı evler görüyor. Bugün kırmızıdan nefret ediyor ve askerlerine kırmızı evleri yakmalarını emrediyor. Şehre geldiğinde gazetecide duruyor. Vahşi Kaz gazetesinde, kendi haklarında pek hoş olmayan şeyler yazıldığını görüyor. Askerlerine, o gazeteyi yasaklamalarını emrediyor. Burada tüm kararlar tek bir insanın isteklerine bağlı. Başkalarının

haklarını hiç umursamayan bir insanın! Adil bir ülkenin tam tersi bir durum. Yazarların amacı, bir ya da birkaç insanın kaprislerinin diğerlerini yönetmesini engellemek değil midir?

Musa, Peter'in oynadığı parka girmeye karar veriyor. Girişte "Siyahlar giremez!" yazıyor. Bu haksızlık! Musa kararlı. Parkta oynamaya başlıyor. Park bekçisi onu yakalıyor. Yolda onu görenler ailesine haber

veriyor. Arkadaşları geliyor ve karakolun önünde gösteri yapmaya başlıyorlar. Herkes sinirleniyor, polislere taş atıyor, polisler coplarını çıkartıyor, gaz bombalarını atıyor (!) ve...

Haksızlık şiddet doğurur. Çünkü haksızlık şiddetin ta kendisidir. Gezi Parkı'na gökdelenin dikilmesi, 5 Ağustos kararları bir şiddettir. Bu vücudumuza sert bir yumruk yemekten daha kötüdür. Ve yumruk yediğimizde buna yumrukla karşılık vermemek için kendimizi zor tutarız.

Öfke içimizde!

Adaletsizlik, insanların içine öfke yerleştirir. Zaman zaman, haksızlıklar o kadar dayanılmaz bir hal alır ki insanlarda kavga etme isteği uyandırır. Ve başka hiçbir yol kalmaz. Sonunda adaletin yerleşmesi için insanlar savaş verir.

Adalet için savaşmak, yalnızca şiddete başvurmak değildir. Ne mutlu ki, haksızlığın yarattığı öfke, şiddetten başka bir şeye de dönüşebilir. Örgütlenme ve bir şeyleri değiştirme enerjisine...

Haksızlığa karşı isyan, inanılmaz bir enerjidir ve toplumda savaşma isteği yaratır. Bugün içimizdeki güç, var olanı değiştirme enerjisidir.

Bu öfkeyi, adaleti yeniden kurmak için kullanmak ise farz olandır.